

MILAN MARIĆ

Novi Sad 2005.

TABAKOVIĆEVA NAGRADA ZA ARHITEKTURU

DaNS

DRUŠTVO ARHITEKATA NOVOG SADA

TABAKOVIĆEVA NAGRADA ARHITEKTURE - najznačajnije priznanje za arhitektonsko stvaralaštvo koje dodeljuje Društvo arhitekata Novog Sada, ustanovljeno je 1994. godine. Znak je priznanja jednom od pionira naše Moderne, istaknutom graditelju Novog Sada, arhitekti Đorđu Tabakoviću / 1897 - 1971 /.

Veće Tabakovićeve nagrade arhitekture, u sastavu: Pavle Žilnik, Miroslav Krstonošić, Aleksandar Kelemen, Zora Mitrović- Pajkić, Milorad Berbakov, Dušan Krstić i Slavko Odavić /dosadašnji dobitnici Nagrade/ i Slobodan Jovanović, u svojstvu predsednika Veća, na sednici održanoj 19. septembra 2005. godine, odlučilo je da se TNA, u 2005. godini dodeli arhitekti Milanu Mariću, za posebno zapažena dela i kontinuitet kvaliteta realizacija u periodu 1965. do 2005. godine

MILAN MARIĆ, diplomirani inženjer arhitekture, Novi Sad.
Monografska izložba povodom dodele TNA u 2005. godini.
GALERIJA SANU, Ogranak u Novom Sadu, Pašićeva 6. Oktobar, 2005.
Izložbu priređuje DRUŠTVO ARHITEKATA NOVOG SADA.
Katalog - koncept, dizajn i sadržaj: arh. Slobodan Jovanović.
Štamparija FORMA, Novi Sad, 2005.
Plaketa Nagrade: Akademski vajar Milan Trkulja, Novi Sad./Prva serija/
Ratko Kulić/druga serija plakete/

prof. Miroslav Čučin

Biografija

Milan Marić, rođen je u Novom Sadu, 26. decembra 1940. godine. Osnovnu školu i Gimnaziju Svetozar Marković završio je u Novom Sadu. Arhitektonski fakultet diplomirao je u Beogradu, 1964. godine u klasi profesora Bogdana Nestorovića. Karijeru arhitekta upražnjavao je i razvijao, od 1965. do danas, u Ateljeu PLAN u Novom Sadu. Autor je brojnih projekata i urbanističko- arhitektonskih rešenja i objekata različitih sadržaja, pretežno obrazovanja i viskog školstva, te poslovnih celina i stambenih zgrada u Novom Sadu i drugim mestima u Vojvodini.

Radovi i realizacije su mu zapaženi i nagrađivani. Dobitnik je Borbine nagrade za najbolje realizovano delo u Vojvodini 1980 - 81 godine / Dogradnja hotela Putnik u Novom Sadu/ i 1989 godine / Institut za hemiju i geografiju u Novom Sadu/ , Godišnje nagrade arhitekture Novog Sada za najbolju realizaciju u prethodnoj godini /Zgrade instituta za kukuruz na Čeneju kod Novog Sada, 2001. godine/, Priznanja žirija Godišnje nagrade za arhitekturu Saveza arhitekata Srbije za 2000-2001 godine. Učestvovao je na kolektivnim izložbama arhitekata u Novom Sadu, Sremskoj Mitrovici i Beogradu. Radovi su mu izlagani u Moskvi, Berlinu i Strazburu, Ščecínu i Istambul. Bio je uspešan učesnik i član žirija većeg broja javnih urbanističkih i arhitektonskih konkursa širom zemlje. U knjizi arhitekta, akademika Ivana Štrausa: Arhitektura Jugoslavije 1945 - 1990, izdatoj u Sarajevu 1991 godine jedini je novosadski arhitekta čije je delo prikazano. Dugogodišnji je aktivni član DANS-a. Predsednik Društva arhitekata Novog Sada bio je u periodu 1993 - 1994. godine.

Od prvih početnih projekata, Marić gradi „ prestižnu, racionalnu i dopadljivu arhitekturu, organski usadenu u vrednosti tradicije i duha mesta „ kako je povodom realizacije na Čeneju pisao akademik, arhitekta Mihajlo Mitrović / Politika, 8. sept. 2001./, istovremeno se eksponirajući kao poznavalac i promoter savremene arhitektonske prakse.

Marić je dugogodišnji aktivista i funkcioner u stručnim i strukovnim organizacijama arhitekata Novog Sada, Vojvodine i Srbije i saradnik arhitektonskog časopisa DaNS počev od prvog broja. Radovi su mu publikovani, pored časopisa DaNS , u Arhitekturi urbanizmu , ČIP , Arhitekturi, Sintezi, te u dnevnoj i revijalnoj štampi.

SJ

Izvedeni objekti-izbor

Kabine za novosadski Štrand, Novi Sad, 1965/6.

Zgrada Tenis kluba Vojvodina, u Dunavskom parku u Novom Sadu, 1970.

Merno regulaciona stanica gasa, Univerzitet u Novom Sadu.

Stambena zgrada sa lokalom u Bukovcu kraj Novog sad , 1973.

Stambena zgrada na Trgu Neznanog junaka /koautorstvo sa arh. P.Jankov/

Rekonstrukcija i enterijer bioskopa „Jadran“, Novi Sad.

Stambene kule -14 spratnice , Novo naselje.

/ koautorstvo sa arh. Dušanom Mirkovićem i Đordem Grbićem /, Novi Sad, 1976 -1980.

Klubska zgrada F.K. „Stražilovo“, Sremski Karlovci.

Stambeni nizovi, Karađorđevo, 1979.

Prodajni punktovi, plato ulaza u „Strand“ Novi Sad.

Stambene individualne i dvojne kuće, Sremski Karlovci.

Tehnološki fakultet sa optinom halom, Univerzitet u Novom Sadu /delimično izveden/.

Dogradnja i adaptacija hotela Putnik ,uz Tanurdžićevu palatu u Novom Sadu, 1981.

Skladište pesticida, Rimski šančevi.

Institut za hemiju i geografiju PMF Univerziteta u Novom Sadu, 1988.

Doradni centar sa skladištem Zavoda za krmno bilje, Rimski šančevi.

Doradni centar sa skladištem Zavoda za uljane kulture, Rimski šančevi.

Poslovna zgrada sa laboratorijama Zavoda za povrće, Rimski šančevi.

Institut za kukuruz na Čeneju kraj Novog Sada, 2001.

Aneks – dogradnja zgrade Biblioteke Matice srpske , Novi Sad, 2002.

Konkursi

Arhitektonsko urbanističko rešenje kupališta "Štrand", Novi Sad 1965. / I nagrada /

Glavni ulaz za kupalište "Štrand", Novi Sad

Sportska hala sa zatvorenim bazenima u kompleksu SPENS, Novi Sad

Stambene kule, Novo Naselje, Novi Sad / I nagrada , koautorstvo sa arh. Đ. Grbićem i D. Mirkovićem /

Hotel "Džigura", Šid

Stambeni nizovi, Karađorđevo, 1979.

Robna kuća "Beograd", Gornji Milanovac

Bioskopski centar, Zrenjanin / I nagrada /

Institut za elektrotehniku, Novi Sad

Arhitektonsko urbanistički konkurs za centalnu zonu grada, Zrenjanin

Pumpna stanica „Štrand” - vodovod, Novi Sad

Nerealizovani projekti

Tribine T.K. „Vojvodina”, Novi Sad
Studentski restoran sa studentskim centrom, Univerzitet u Novom Sadu
Poslovna zgrada motela „1000 ruža”, Beograd
Narodni bioskop u Novom Sadu
Bioskop, Zrenjanin
Dom kulture u Prigrevici
Disko klub, Talin SSSR (enterijer)
Sanatorijum, Kirov SSSR (enterijer)
Urbanističko rešenje sportskog centra, Ruski Krstur
Ulaz II „Štrand”, Novi Sad
Urbanističko rešenje naselja 4.juli, Vrbas
Urbanističko arhitektonsko rešenje centra za fizičku kulturu, Srbobran
Urbanističko rešenje sportskog centra, Beočin
Centar za doradu semena, Šabac
Centar za doradu semena, Rimski šančevi
Tipska rešenja za montažne stanove, Novi Sad
Hotel „Bel”, Belišće
Dogradnja i rekonstrukcija hotela „Venac”, Iriški venac
Dom učenika i studenata, Sremska Mitrovica
Hotel, Ruski Krstur
Institut za petrohemiju, gas i hemijsko inženjerstvo, Novi Sad
Institut za zaštitu majke i deteta, Dečija bolnica Novi Sad
Institut za fiziku i matematiku, Priština
„Bunker” za komprimirane gasove, Univerzitet u Novom Sadu
Tipski salon nameštaja „Šipad”, Sarajevo
Hotel „B” kategorije, Petrovac na moru
Nadogradnja stambene zgrade u ul. Mileta Jakšića, Novi Sad
Laboratorije i staklenici, Rimski šančevi
Urbanističko rešenje proširenja kompleksa Zavoda za kukuruz, Rimski šančevi
Urbanističko rešenje proširenja kompleksa Zavoda za krmno bilje i ogledna polja, Rimski šančevi
Urbanističko rešenje proširenja kompleksa Zavoda za povrće, Rimski šančevi
Stambena zgrada u ul. Lasla Gala, Novi Sad
Enterijer poštanskog odmarališta na Ribarskom ostrvu, Novi Sad
Dogradnja tehničke škole „Pavle Savić”, Novi Sad
Fabrika vode, Novi Sad

Publikovani radovi

Milan Marić, Hotel PUTNIK u Novom Sadu, DaNS 1. Novi Sad, mart, 1982, str. 9.

Dušan Mirković, Milan Marić, Đorđe Grbić „RO PLAN, STAMBENE KULE, Novo Naselje, I etapa, NOVI SAD, DaNS, 6, NOVI SAD, jan. 1986, str. 22.

Nagrade i priznanja

BORBINA NAGRADA ZA ARHITEKTURU u Vojvodini, za HOTEL PUTNIK – dogradnja i adaptacija, NOVI SAD, 1980/81.

BORBINA NAGRADA ZA ARHITEKTURU u Vojvodini, za INSTITUT ZA HEMIJU I GEOGRAFIJU, NOVI SAD, 1989.

GODIŠNJA NAGRADA ARHITEKTURE NOVOG SADA za ZAVODA ZA KUKURUZ, ČENEJ - NOVI SAD, 2001.

I. NAGRADA IG POTISJE, KANJIŽA „NAJLEPŠI KROVOVI 1903 – 2003.“ u kategoriji javnih, poslovnih i privrednih objekata / zavod za kukuruz na Čeneju/

PRIZNANJE ŽIRIJA GODIŠNJE NAGRADE SAS-e za 2000/2001. godinu / za objekat Zavod za kukuruz, Čenej /

SPECIJALNO PRIZNANJE SALONA ARHITEKTURE, NOVI SAD, 2004. za DOGRADNJU BIBLIOTEKE MATICE SRPSKE u NOVOM SADU.

O radovima Milana Marića pisali su:

Slobodan Jovanović, Zgrada Tenis kluba, DNEVNIK, 25. sept. Novi Sad, 1970.

Slobodan Jovanović, Arhitektura u Vojvodini, Drugi, Šesti i Četrnaesti Salon Galerije „Lazar Vozarević“, Sremska Mitrovica, 1977, 1981, 1989.

Slobodan Jovanović, Novosadska arhitekturna kronika 1981, SINTEZA 58 -60, Ljubljana, 1982, str. 213.

Dušan Prodanović, Hotel "Putnik" u Novom Sadu, ARHITEKTURA URBANIZAM 90/91, Beograd 1983, str. 34-35.

Slobodan Jovanović, Novosadska arhitekturna kronika 1987 -1989, SINTEZA, 83 -86, Ljubljana, 1989, str. 235.

Ivan Štraus, ARHITEKTURA JUGOSLAVIJE 1945 - 1990, Sarajevo, 1991, str. 242.

Slobodan Jovanović, Arhitektura Novog Sada druge polovine XX veka, DaNS, 32, Novi Sad, dec. 2000, str. 23 - 42.

Slobodan Jovanović, MILAN MARIĆ - Kontinuitet kvaliteta / komentar povodom Godišnje nagrade arhitekture Novog Sada/, DaNS, 34, Novi Sad, jul, 2001, str. 5.

Mihajlo Mitrović, Na salašu prijatelja mog, POLITIKA, Beograd, 8. sept. 2001.

Vladimir Mitrović, Kroz granje nebo - novosadska arhitektura devedesetih, DaNS, 42, Novi Sad, jun. 2003, str. 36 - 41.

Vladimir Mitrović, Dogradnja aneksa Biblioteke Matice srpske u Novom Sadu, DaNS, 42, Novi Sad, jun, 2003, str. 25.

Ranko Radović, Zavod za kukuruz na Rimskim Šančevima, Čenej, Potisje Kanjiža, katalog izložbe, 2003.

Vladimir Mitrović, Specijalno priznanje - Nagrada Salona, DaNS, 46, Novi Sad, jun 2004, str. 8.

VOJVODINA, Monografija /urednik Boško Ivkov/, Novi Sad, 2005, Slobodan Jovanović, ARHITEKTURA str.106 - 139,

Izložbe

Novosadski likovni salon Forma 5

2. sremskomitrovački salon

8. novosadski salon

Sedmi salon arhitekture, Beograd

Osmi salon arhitekture, Beograd

Deveti salon arhitekture, Beograd

Salon arhitekture 2001., Novi Sad

Dani arhitekture Niša 2001.

Izložba u Strazburu 2004.

Srpska arhitektura na prelomima vekova, Moskva

Srpska arhitektura na prelomima vekova, Poljska

XXI svetski kongres arhitekture, Berlin

XXII svetski kongres arhitekture, Istambul

ARHITEKTURA MILANA MARIĆA

Negde na sredini vazdušne linije između Brašovanove zgrade Radničkog doma Svetozar Marković na današnjem Bul. Mihajla Pupina i Tabakovićevo Sokolskog doma naspram Dunavskog parka, podignuta je 1970. godine zgrada Tenis kluba Vojvodina. Zapazivši tu arhitektonsku minijaturu izvedenu po projektu tada mladog novosadskog arhitekta Milana Marića zaposlenog u Ateljeu PLAN u Novom Sadu, napisao sam, za DNEVNIK svoj pozitivni komentar. Od tih septembarskih dana početka sedamdesetih godina, pa dalje pratio sam pojavu Marićevih arhitektonskih ostvarenja uz stalno uveravanje da mu je rad na liniji konstantnog kvalitetnog potvrđivanja osnovnih karakteristika, metoda i izraza kojim se odlikuje.

Marić projektuje na osnovu temeljnih priprema i studija zadatka i lokacije. Čini se, ponekad, da je to spor i dug proces u kom se, kroz varijante iskušavaju najoptimalnija funkcionalna rešenja sve do i opet ponekad, čak i tvrdoglavog istrajavanja na stručnom stavu i projektantskom opredeljenju kada se oni iskristališu. Radovi mu se odlikuju pedantnošću, profesionalnošću i racionalnošću – odlikama negovanim u Projektnom ateljeu Plan kako, od Petra Jankova, Andrije Šreka, pa do svih drugih rukovodilaca i saradnika i projektanata.

Što se oblikovanja tiče i arhitektonske forme u logičnoj sprezi sa prostornim i funkcionalnim rešenjima različitih zadataka koje je obrađivao, Marić se osećajno, ali i razložno ponaša prema prostoru za koji projektuje. Lagano, na jedan specifično novosadski i vojvođanski način, šetača kroz prostor i posmatrača okoline u kojoj živi. Marić, na mesto građenja objekta koji projektuje, gleda očima građanina koji oseća i poznaje njegov duh, tradiciju i prirodu, pokušavajući da sa duhom mesta i građenom sredinom uspostavi kreativni dijalog. Uspešan je podjednako i u urbanom kao i u ruralnom ambijentu ili otvorenom pejzažu.

U svom delu Marić transponuje i koristi forme i suštinsku prirodu graditeljskog i konstruktivnog iskustva u arhitekturi sredine za koju gradi, ali su njegove interpretacije i ostvarenja moderna, tehnički i tehnološki savremeno primenjena rešenja. Plasiranje i upotreba materijala kod objekata Milana Marića, bez obzira da li se radi o klasičnoj domaćoj, crvenoj ili inovacijama i tehnologijom osavremenjenoj opeci, drvetu, ili kamenu, znalaški je izvedeno, profesionalno arhitektonski, tehnički i likovno-estetski, ali i propušteno kroz optiku njegovog srednje-evropskog klasičnog obrazovanje i životnog iskustva.

Kada je Marić, svojevremeno, na Konkursu za kabine novosadskog Štranda dobio prvu nagradu i potom izvođenje, te 1965/6 godine još, bio je novo ime. Realizacijama koje su sledile: Tenis klubom 1970. u Dunavskom parku, Stanbenom zgradom sa lokalom, u seoskom okruženju Bukovca na padinama Fruške Gore 1973. godine, savremenom dogradnjom hotela Putnik uz poznatu Tanurdžidevu palatu i delimičnu adaptaciju Tabakovićevo hotela Rex u njoj, 1980/81, za što je nagrađen Borbinom nagradom, pa Institutom za hemiju i geografiju PMF unutar Univerzitetskog kampusa u Novom Sadu 1988. godine ili paviljonima Instituta za kukuruz na Čeneju 2001. koji arhitektu Mihajla Mitrovića, ne samo krovovima pod crvenim crepom već i ukupnom formom i kompozicijom asociraju na vojvođanske salaše, sve do aneksa Tapavicine

istoricističke zgrade Biblioteke Matice srpske takođe u Novom Sadu gde je dao svoj dug postmodernističkom trendu, on se probijao u svetu domaće arhitekture i kvalitetom probio do najzapaženijih mesta.

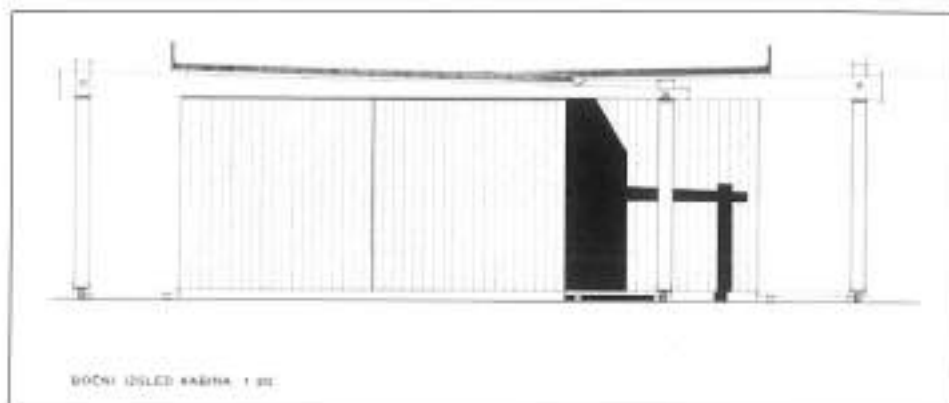
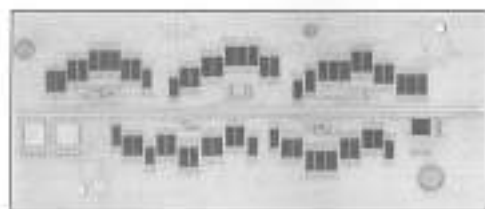
U prikazu Marićevog Instituta za kukuruz na Čeneju, Žiri Godišnje nagrade Saveza arhitekata Srbije, prema ARHITEKTURI i URBANIZMU iz aprila 2002., godine konstatuje da je taj objekat „koncipiran na idejama kritičkog regionalizma koji se u savremenim kretanjima arhitektonske misli suprotstavlja idejama neoromantizma i globalizacije. Prirodne i kulturološke odrednice konteksta čitamo kod ovog vrednog ostvarenja u nadahnutoj i kreativnoj interpretaciji oblika, prostorne organizacije i materijala tradicionalne salašarske arhitekture panonske ravnice.“

Može se mirno zaključiti dakle, da kod Marića, ne samo kod objekta Tenis kluba uz Dunavski park, već u ukupnom stvaranju, postoji odjek – refleks one ugaone Brašovanove kule na objektu Radničkog doma na Bulevaru M. Pupina i volumena i njihove rasčlanjenosti i komponovanja kod Tabakovićeve zgrade Sokolskog doma uz Dunavski park na drugom kraju tog najgradskijeg dela Novog Sada koji datiramo u period između dva svetska rata. Sluh za to Marić je verovatno izoštrio još kao gimnazista u šetnjama tim prostorom.

Arhitekt se ne rađa. On se razvija. Postoje naravno određeni slojevi koji se talože i pri projektovanju uzburkavaju i utiču na to kako arhitekt deluje i kako se ponaša. U slučaju Milana Marića, mislim da se može reći da su se postepeno taloženi slojevi obrazovanja, znanja i kulture, marljivosti i talenta superponirali u kvalitet koji je utkao u svoja dosadnja dela. Rekao bih da je istina da, kako to kaže Mihajlo Mitrović, arhitektura Marićeva jeste i prestižna i racionalna i dopadljiva, jer je organski usađena u vrednosti tradicije i duh mesta. /Vidi : M.M. Na salašu prijatelja mog, Politika, 8 09. 2001./ Dodao bih tome da se ne radi samo o usađenosti već naravno i zasnovanosti na tom i takvom duhu tradicije i mesta.

Naravno, bez obzira što bi Marić mogao da iznedri i nova kvalitetna dela, već danas, Veće Tabakovićeve nagrade za arhitekturu sa punim pravom i razlogom odlučilo je da mu se ove, 2005. godine, na zaokruženu radnu i životnu godišnjicu i projektantski opus i izvedena dela dodeli i uruči ova najznačajnija nagrada za arhitekturu u Vojvodini.

U Novom Sadu, septembar 2005.
Arh. Slobodan Jovanović

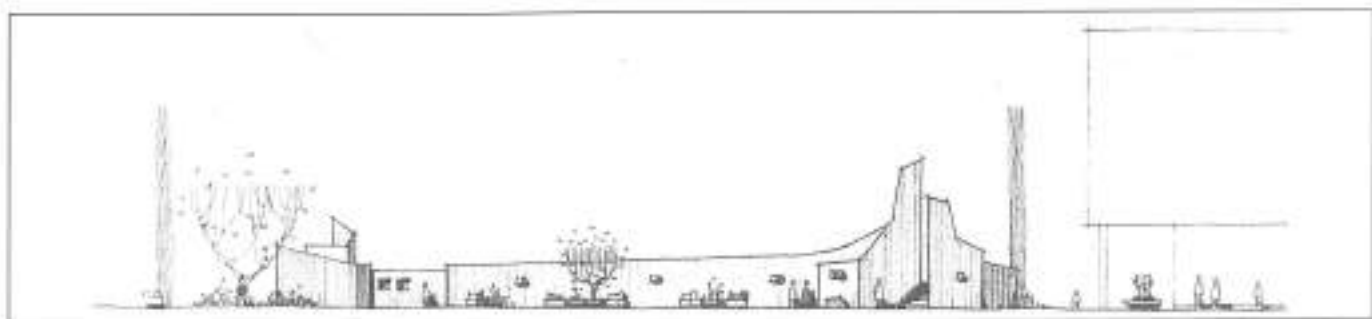
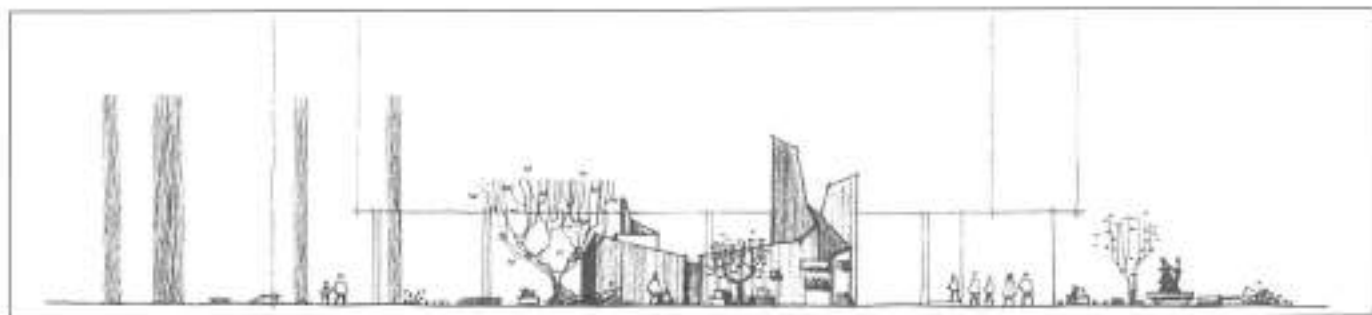

BOČNI IZGLEDE KABINA 1 01

Štrand, kabine

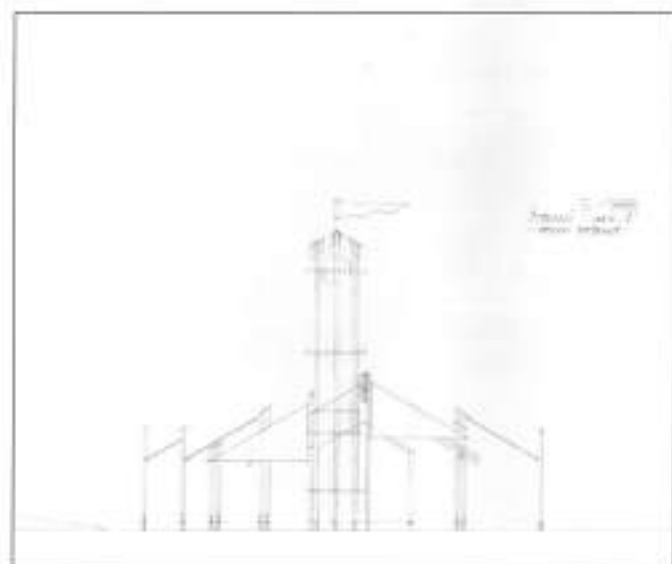
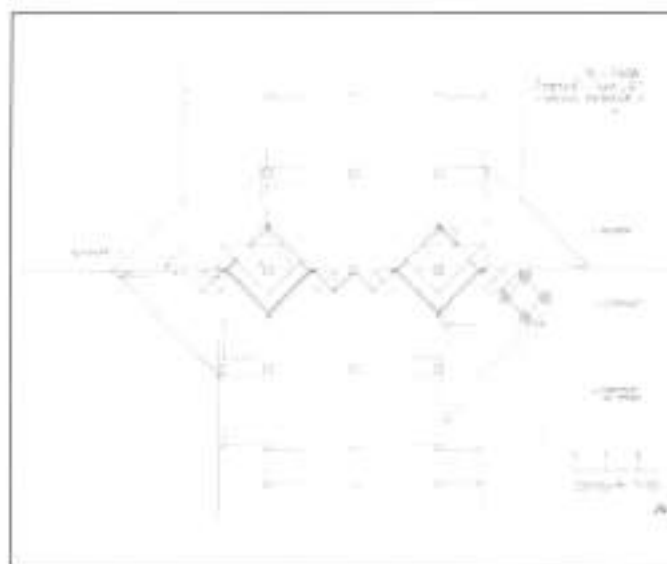
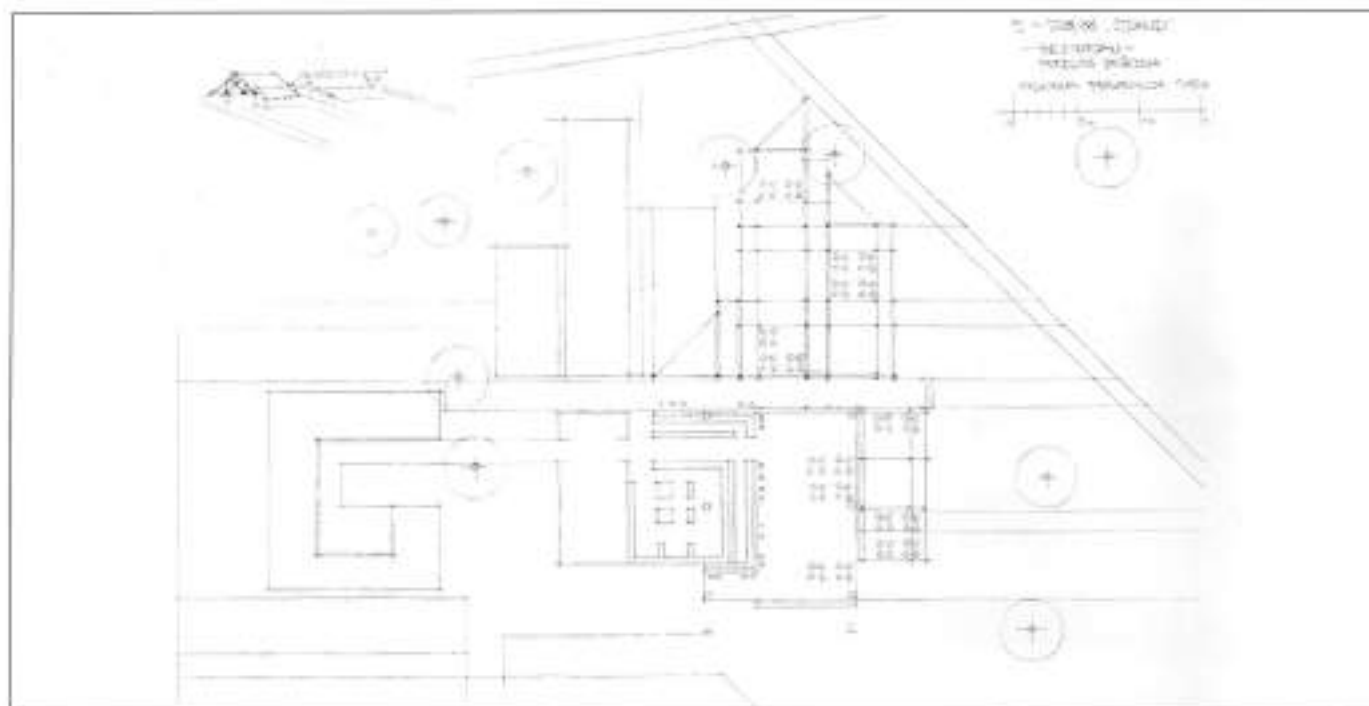
Tenis klub „Vojvodina”, Dunavski park, Novi Sad

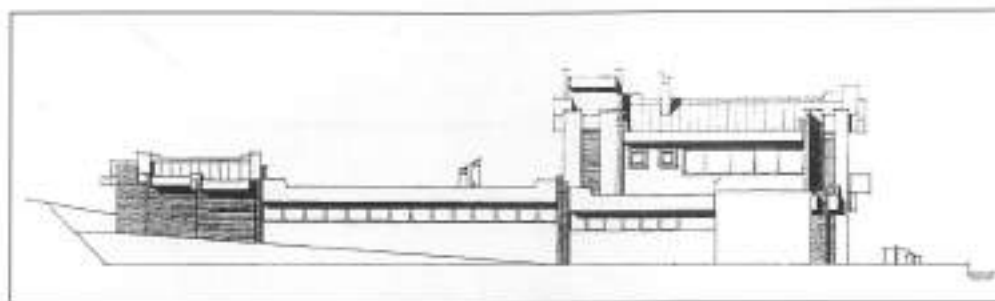

Tenis klub „Vojvodina”, Dunavski park, Novi Sad

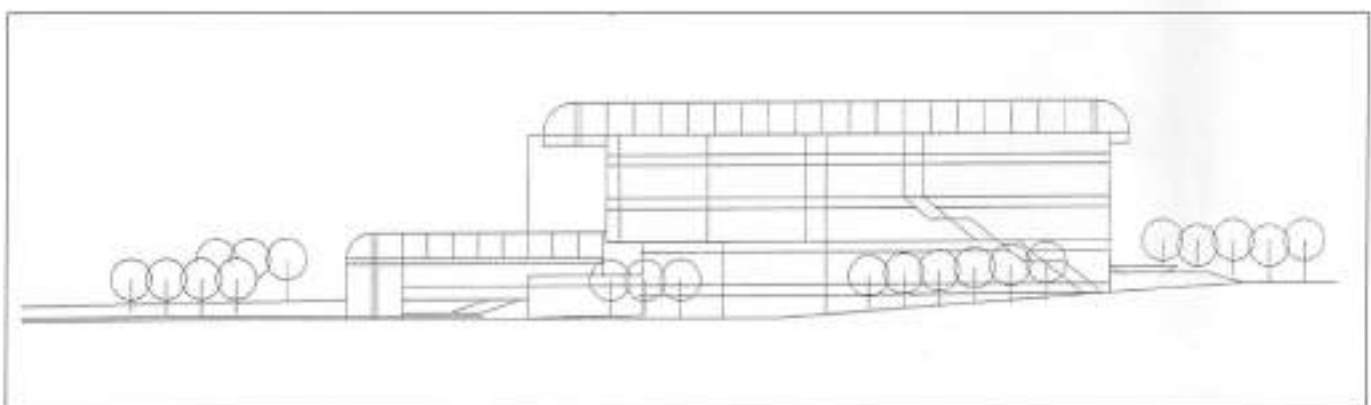
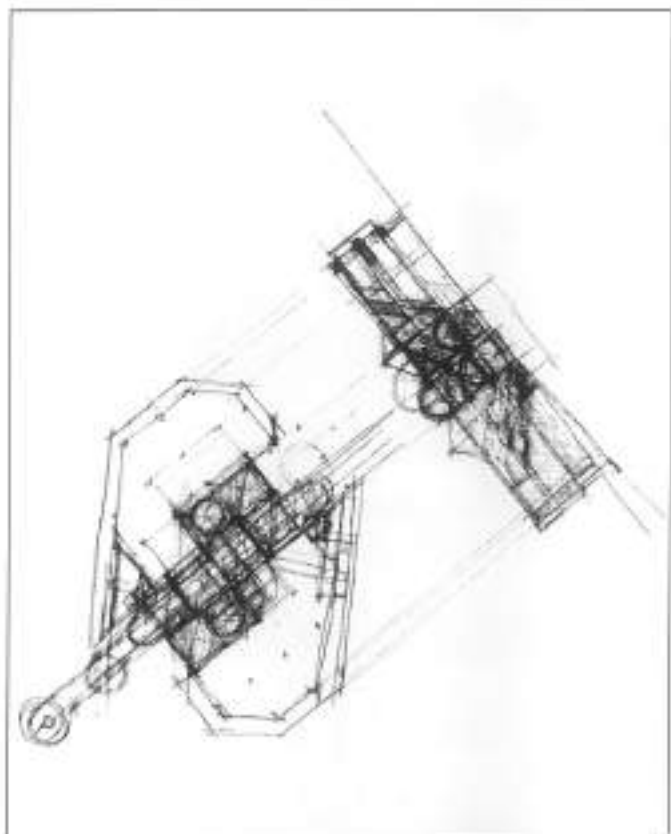
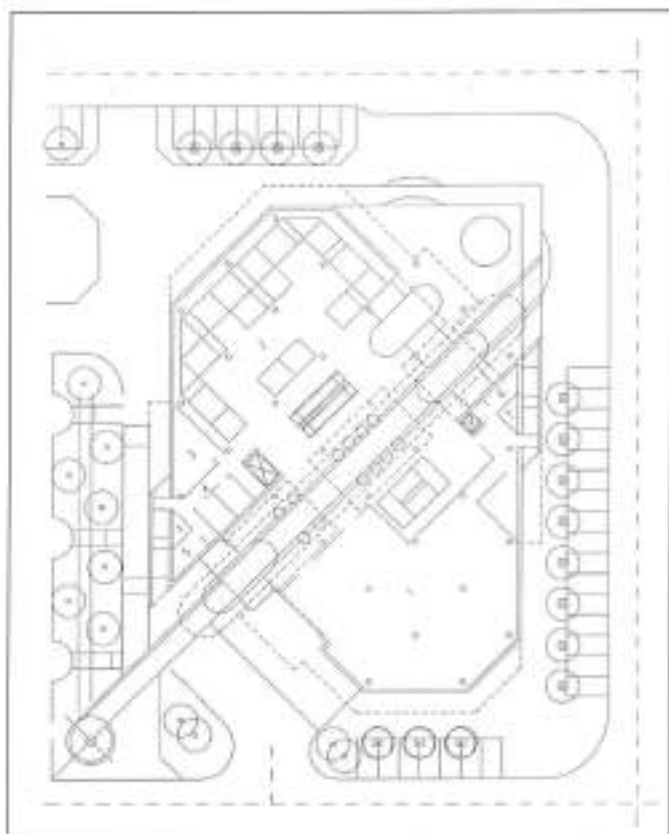

Štrand, restoran

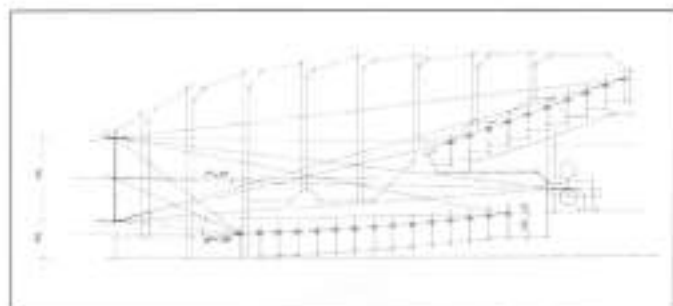
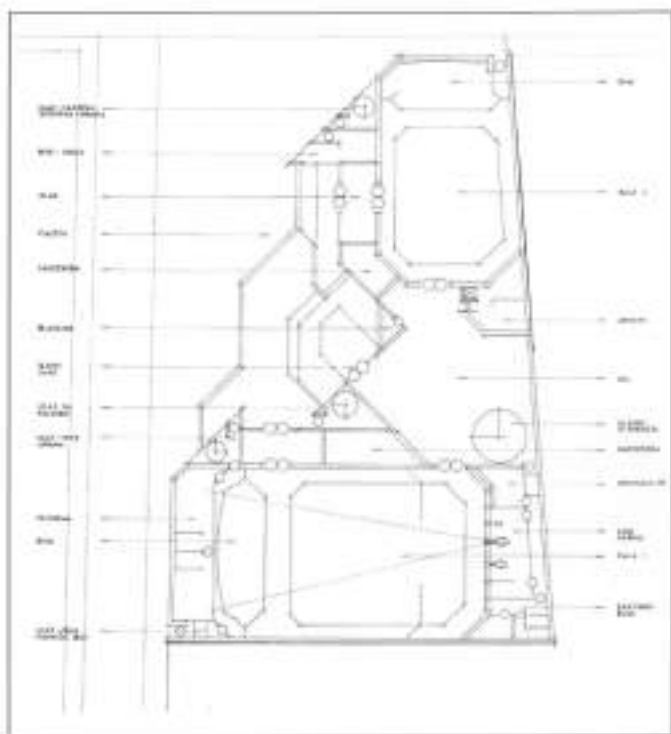
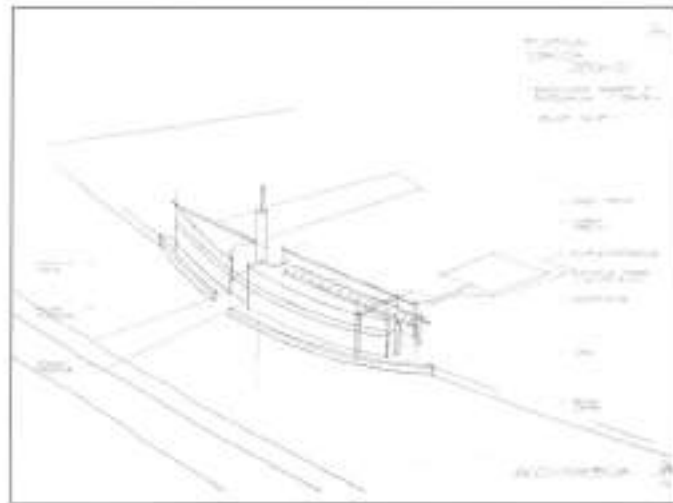
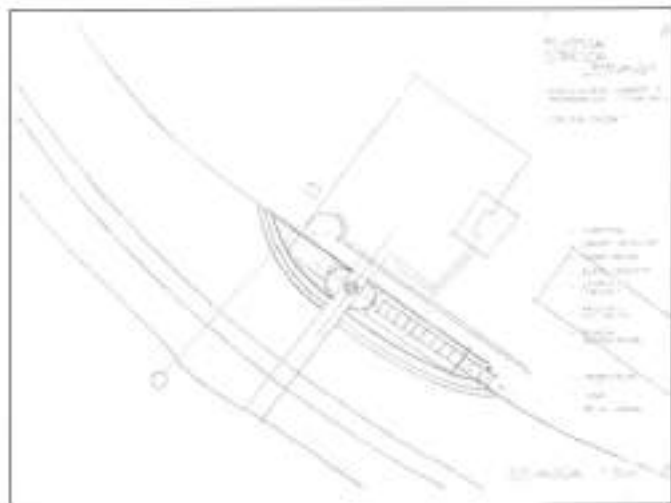

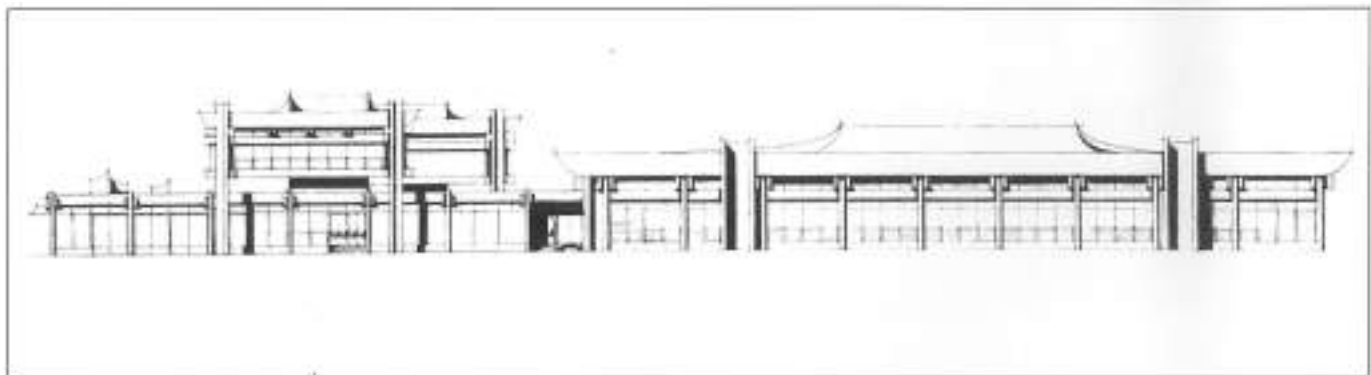
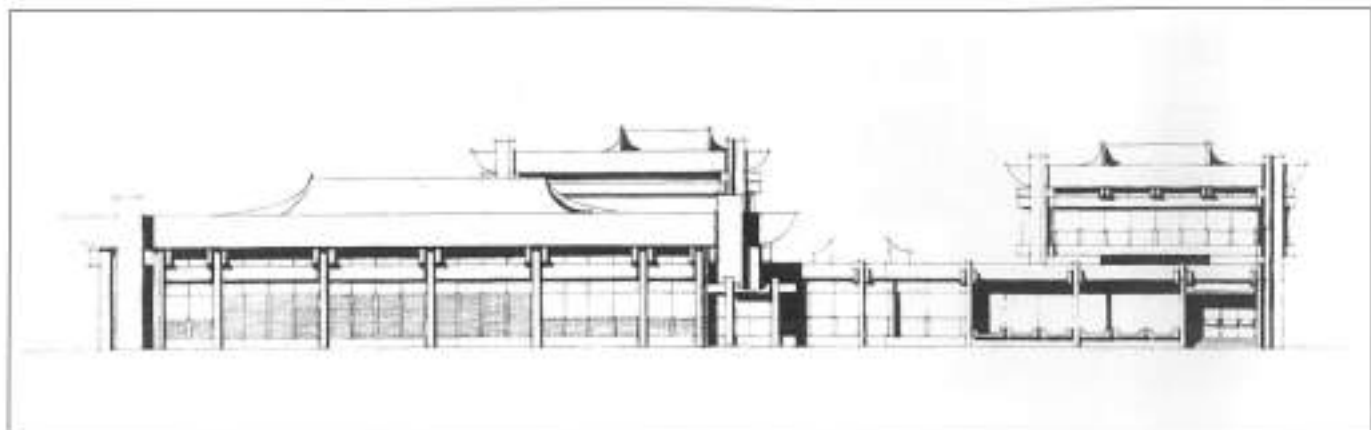
Bukovac, stanbena zgrada sa lokalom

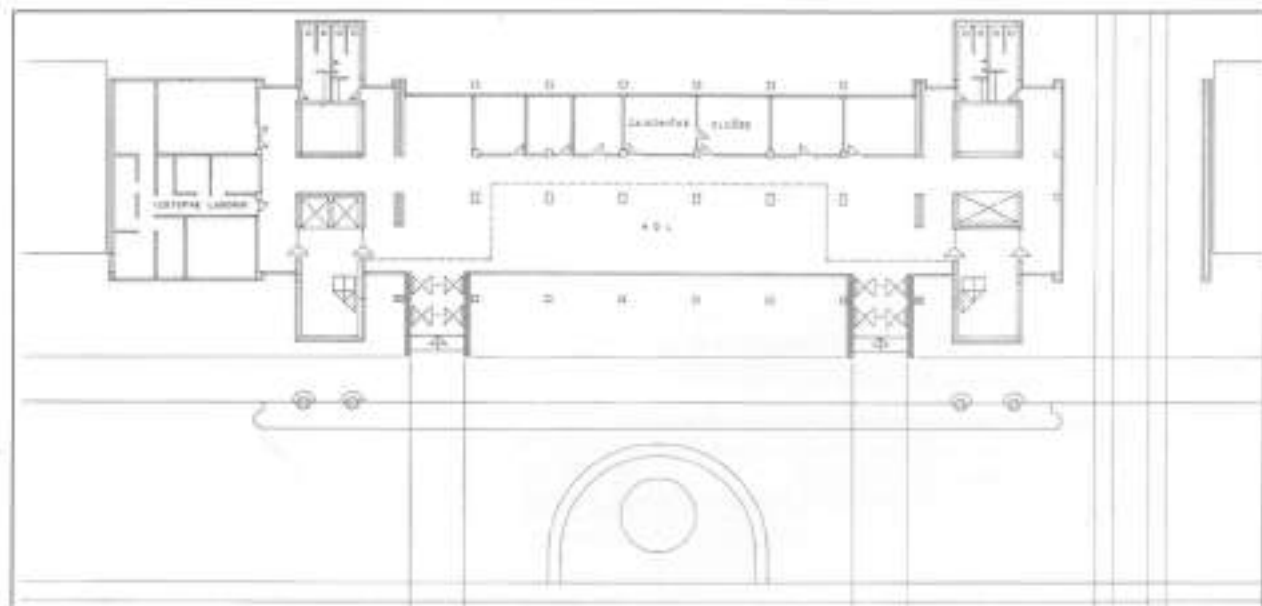
Robna kuća „Beograd”, Gornji Milanovac

Bioskop, Zrenjanin

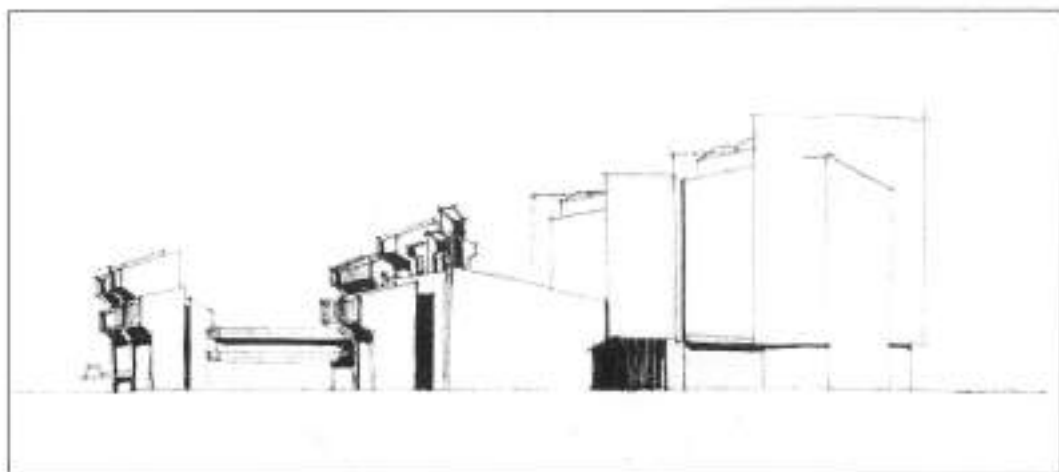

Studentski centar i restoran, Novi Sad

Institut za hemiju i geografiju

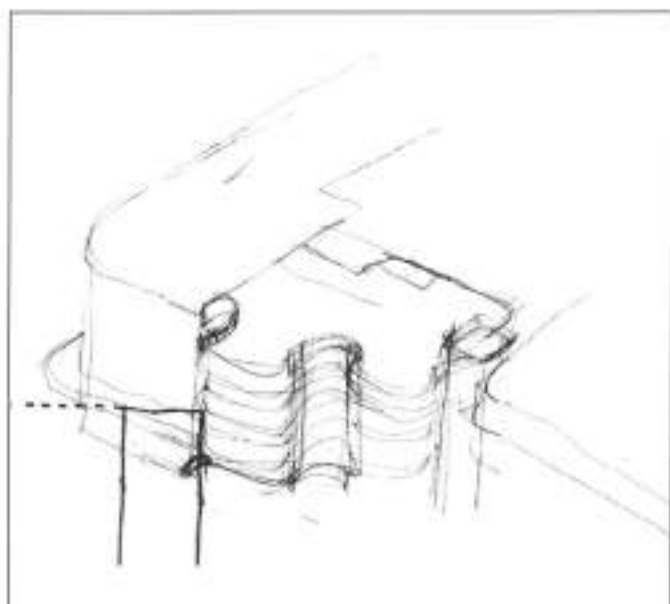
Tehnološki fakultet, Novi Sad

Elektrotehnički fakultet, Novi Sad

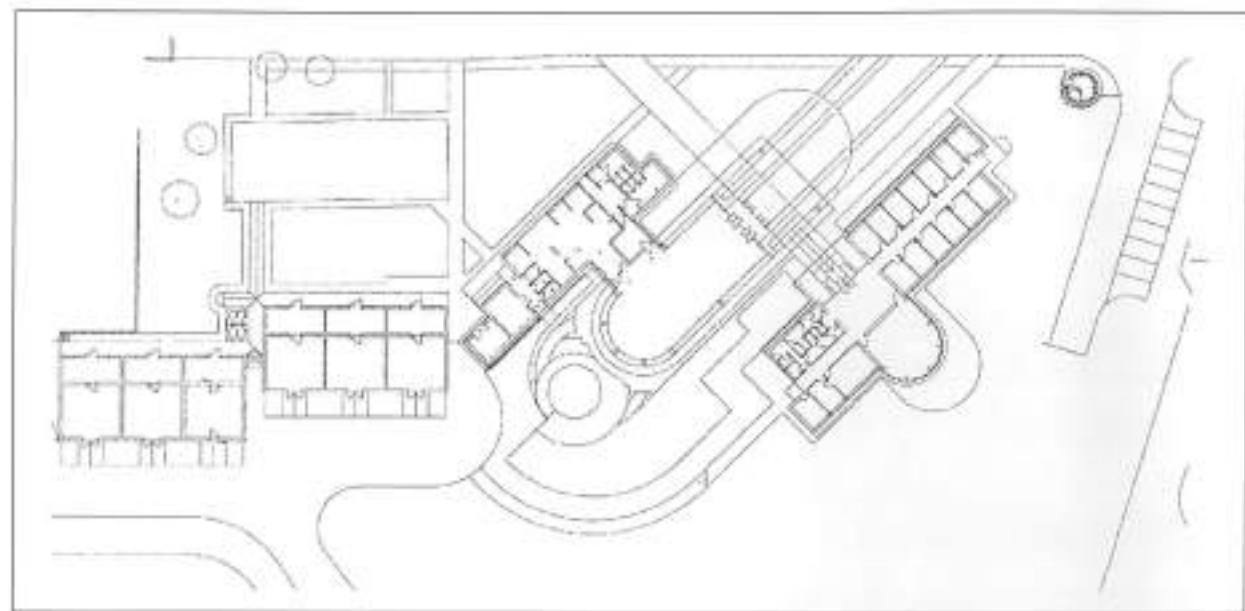
Hotel Putnik, Novi Sad

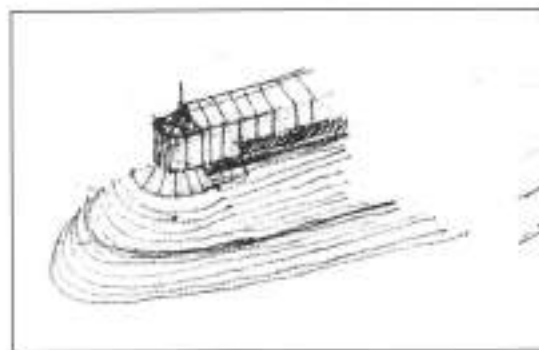
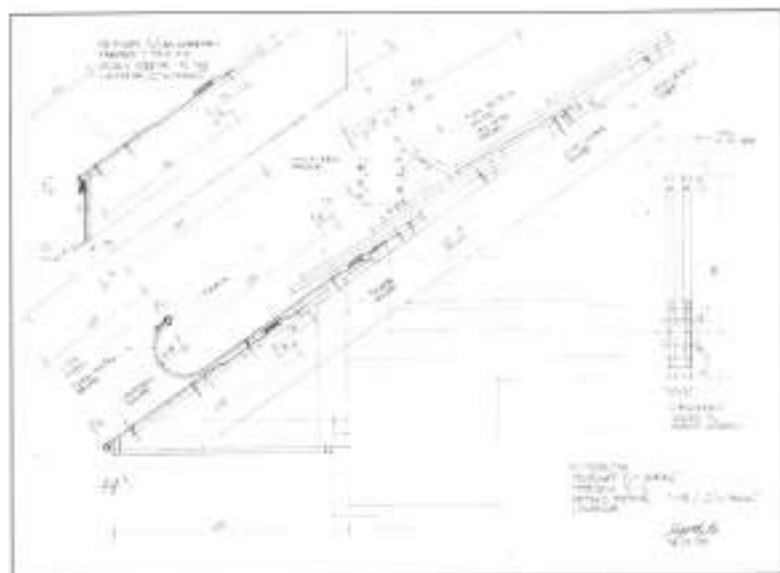
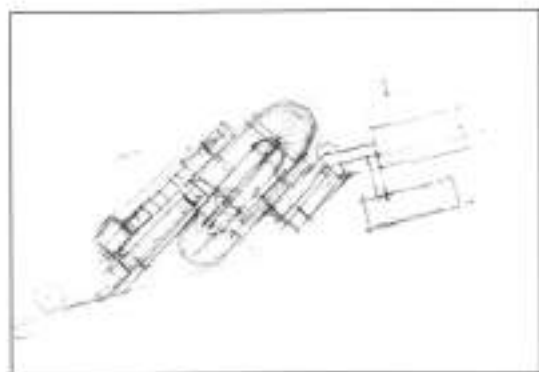

Zavod za kukuruz, Novi Sad, Rimski šančevi

Prostrana kao okean, ravnića nema kraja. Simboliše neznanje, veličanstvenost i strah. Ispak se negde završava: kod Muzijata sa soblasnim bezličnim drvetom, kod Jarkovčevića sa raznim biserom, kod Kijomirke sa logom suzodretna. Vođeni su u rečenicu zaustavlja se. Zaklon i sprječilo, samičina i kožnuta črna na mračnoj zemljanoj pucini.

Od salasha je posao arhitekta Miroslava Marića kada je dobio zadatak da na površak rimskih oštećena gradi građevinski kompleks Zgrade za kulturu iz Novog Sada. Pokazalo se da je izmesto truko bio u pravu. Oslobođenici se aktualnog parora postmodernističkog sveta, dostlebo- ta aluzivno-realistično, leđa, silovanih balustrada, bespre- seleno iskrenih prozora, nekostih perforiranih stubova i drvenih maltera, potraživanju inspiraciju u figurativnim reminiscencijama secesionističke arhitekture – uspeo je da interpretuje i realizuje jedno zaista ozbiljno i arhitektonski primereno arhitektonsko delo. Delo koje odražava arhitekturu, arhitektu i uticaj, a toksi- osobeno neručno.

Bilo različite sadržaje koje zakleto jedna moderniz- acionistička institucija sa laboratorija- ma, biroima, salama, otklonima, arhitekta Marić je uspešno osvojio u prisiljeni objekat pavilionskog tipa, sa tradicionalnim materijalima: masivnim drvetom, dugim crvenim biser-drvenim sa konkovima i ručnicima, sa starijima arhitektonskim staklenim okvirima, koji propuštaju vazduh na feni, klasovim, čeka-Tosiem drvenim konstrukcijama (na slici). I tako se došlo do pre- stizne, racionalne, dogodljive arhitekture, organski uočene u vrednosti tradicije i duha mesta. Sve ovo ne- je moglo ostati nezapaženo od javne i stručne javno- sti, pa je arhitekta Miroslav Marić za ovo svoje delo na- građen Velikom nagradom arhitekture Novog Sada za 2001. godinu.

Mirjana MITROVIĆ

Arhitektura u svetu i kod nas

Na salashu prijatelja mog

Biblioteka Matice Srpske, Novi Sad

MILAN MARIC

BIOGRAPHY

Milan Maric was born in Novi Sad on December 26th, 1940. He completed the elementary school and Grammar School "Svetozar Markovic" in Novi Sad. After that he graduated at the Faculty of Architecture in Belgrade, in 1964, in the class of professor Bogdan Nestorovic.

He has been working as an architect and developing himself in that field in the Studio "PLAN" in Novi Sad since 1965. Maric is the author of many projects and planning-architectural solutions and structures of different contents, mainly of educational and university type, as well as of business units and residential buildings in Novi Sad and other places around Vojvodina. His works and achievements have been recognised and rewarded. He was awarded the Prize of the newspaper "Borba" for the best realised work in Vojvodina in 1980-81 (annex building of the Hotel "Putnik" in Novi Sad) and in 1989 (Institute for Chemistry and Geography in Novi Sad), Annual Prize for Architecture of the City of Novi Sad for the best realisation in the previous year (the building of the Institute for Corn at Cenej near Novi Sad, 2001), Jury's reward of the Annual Prize for Architecture of the Association of Architects of Serbia for 2000-2001. He also participated at many collective exhibitions of architecture in Novi Sad, Sremska Mitrovica and Belgrade. His works have been displayed in Moscow, Berlin, Strasbourg, Szczecin and Istanbul. Maric was also a successful participant and member of the juries at several public town planning and architectural competitions all around the country.

In the book on architecture by the academician Ivan Strauss titled "Architecture of Yugoslavia 1945-1990", which was published in Sarajevo in 1991, Maric was the only architect from Novi Sad whose work was presented. For many years he has been an active member of the Association of Architects of Novi Sad - DaNS and its President in the period from 1993 to 1994. Since the first projects, Maric has been building a "prestigious, rational and likeable architecture that has been organically implanted in the values of tradition and spirit of the place", as the academician and architect Mihajlo Mitrovic wrote on the occasion of completion of the complex at Cenej (Politika, September 8th, 2001), exposing himself at the same time as the one who knows and promotes modern architectural practice.

Maric has been an activist and official in expert and trade organisations of architects of Novi Sad, Vojvodina and Serbia for many years and he has also been writing and publishing for the architectural magazine DaNS from the very first edition. His works have also been published in "Architecture and Town Planning", "CIP", "Architecture", "Synthesis" and daily newspapers and other magazines.

SJ.

DaNS

DRUŠTVO ARHITEKATA NOVOG SADA

USTANOVILO JE 1994. GODINE KAO NAJVIŠE PRIZNANJE ČLANOVIMA
DRUŠTVA ARHITEKATA NOVOG SADA ZA IZUZETAN, STVARALAČKI I
PREGALAČKI DOPRINOS ARHITEKTURI

TABAKOVIĆEVU NAGRADU ZA ARHITEKTURU